

ки, мъже и жени, дѣто и да сме, било по улицитѣ, или по домовете си, да отправимъ погледа си на-горѣ къмъ Бога и съзерцаваме, какъвъ смисълъ щеше да има нашия животъ? Да допуснемъ и другото положение, че по цѣли 12 часа на день не се спираме, а само се движимъ отъ едно мѣсто на друго, знаете ли, какъвъ хаосъ, каква бъркотия щеше да има въ свѣта? Нѣкой казва: съ молитва само не става. Казвамъ: но и съ движение само не става. Философията седи въ това, да разбирате, какво значи движение, и какво значи молитва. Когато разумниятъ човѣкъ разбере великия законъ на молитвата, той ще стане истински човѣкъ, той ще стане единъ отъ вѣликиятъ аденти. И когато човѣкъ разбере, какво нѣщо е разумното движение, той пакъ ще стане единъ великъ адентъ. Да се мѣсти човѣкъ отъ едно мѣсто на друго, това не е движение. Молитвата пъкъ не подразбира, че ти трѣбва да се спрешъ на едно мѣсто и по цѣли часове да се молишъ. Ти можешъ да се движишъ и пакъ да се молишъ, както можешъ да работишъ, а едновременно и да се молишъ. Работата не изключва молитвата. Ти можешъ да копаешъ и едновременно да се молишъ. Нѣкой казва: азъ трѣбва да отида на църква. По-добра църква отъ отвореното небе нѣма. Най-хубавото кандило въ свѣта, това е слънцето. Има ли по-хубаво нѣщо отъ това да излѣзешъ вечерно врѣме и погледнешъ на всички запалени Божии кандила? Ти се молишъ и чувствуваешъ навсѣгждѣ Божието присѣствие. И какъвъ по-добъръ свещеникъ отъ Божия Духъ, който започва да ти говори, да събужда въ тебе онова Божествено, свещено чувство къмъ Бога? И